

# WAT ZIT ER IN DE MOUW ?



*Amerika* : ‘ jongeling schiet 12 medeleerlingen en leraar neer in de klas ‘ , jongen van 17 jaar verschalkt veiligheidsmensen en schiet op Trump , één dodelijk slachtoffer in het publiek , 5 gekwetsten en rechter oor van Trump is iets kleiner , gans de wereld reageert , hoe ??

*Engeland* : 17 jarige kleurling steekt 3 kleine meisjes dood tijdens de dansles . Twee minderjarigen vermoorden meisje van 12 jaar .

*België* : de 18 jarige Hans Van Themse schiet Malineese vrouw en klein meisje dood op straat , Kim De Gelder richt een bloedbad aan in het Dendermondse , twee doden en twaalf gewonden.

Reden of drijfveer ? Nodeloos geweld , waanzin ..... .



Spijtige zaken die we bijna dagelijks te zien , te horen en te lezen krijgen . De verontwaardiging en volkswroede is steeds groot , het gerecht neemt de

daders in een zekere vorm van bescherming want iemand is pas schuldig als zijn schuld daadwerkelijk is bewezen , mijn gedacht ?

Na veel advocatentrucen , misleidende reportages in de boekskes en verslagen van psychologen en andere zielenknijpers is er een tweede golf van ongeloof want er zijn plots verzachtende omstandigheden met hopen . Het feit dat de daders nog jong zijn , niet altijd de beste jeugdijaren doormaakten of nog doormaken moet deels de daad verantwoorden .

MAAR iedere keer lees ik ook dat ze ‘*teruggetrokken , asociale éénzaten zijn*’ die zich zo willen wreken op de samenleving of in de geschiedenisboeken komen , weeral mijn gedacht ?



Mogelijks ben ik niet slim genoeg en kom ik uit een andere generatie om dit een plaats te kunnen geven maar ‘*onopvallend , teruggetrokken ....*’ door het leven willen gaan geeft niemand het recht om deze daden te plegen . Het is evenmin een reden om te besluiten dat deze mensen ooit zo een daad zullen plegen !

De wet is de wet en daar moeten wij ons bij neerleggen als we nog niet neer gelegd zijn . Maak van de daders geen slachtoffers en stop met de uitspraak ‘*op het verkeerde moment op de verkeerde plaats*’ .

Een vogelliefhebber van 83 jaar moest zich onlangs verantwoorden voor het vangen van vogels wat natuurlijk niet meer mag . In zijn pleidooi zei hij tegen de rechter dat hij een onbedwingbare drang had om te vangen , iets wat hij al deed als kleine jongen . Resultaat : een monsterboete en geen verzachtende omstandigheden .

Wat ben ik blij dat er in onze vinkenbubbel nog veiligheid en rust is want we hebben allen een normale jeugd en opvoeding gehad . Van de ‘*zogezegde stille*’ onder ons moeten ze geen schrik hebben want het zijn de beste

tekenaars en hebben dit geleerd in de tijd dat ze vogels vingen , stil zitten, zwijgen en kijken !



Wat de reden is van deze hersenkronkel kan ik niet direct vinden , mogelijks een gevolg van mijn lang vervlogen ‘ vangtijd ‘ die nu terug opduikt maar met een andere dimensie voor wat dat ‘ *vangen* ‘ betreft , hoho .

Bert Blommaert , 52 jaar en nog inwonend bij zijn oude moeder was in de jaren ‘ 50 zo n’ en ‘ *stillen* ‘ , ze noemden dat ‘ *iemand die het in zijn mouw had* ‘ . Hij werkte als kolenbrander in de steenbakkerij en deed altijd de nacht want dan was hij alleen . Het enige geluid was het piepen en knarsen van de kettingen waarmee hij de brandgaten opende om kolen bij te vullen in de gigantische ruimte waar de bakstenen stonden te bakken . Hij was ook vinkenier bij de ‘ zingende bakstenen ‘ in café ‘ den steenoven ‘ en ging dagelijks zijn pintje pakken voor zijn nachttaak . Hij had zijn vaste plaats aan het einde van de toog , tegen de muur waar het rangschikkingsbord van de vinkeniers hing . Iedereen wist hoe hij was en liet hem met rust , het enige wat hij deed was eens met zijn wijsvinger draaien als teken van ‘ geef er ons nog enen aan den toog ‘ en **tekenen** op de achterzijde van **bierkaartjes** .



Hij had de gave van de tekenkunst en iedereen zijn kop kwam ooit op een bierviltje gekend of niet gekend , soms scheef hij er een memo bij . Nesten is zeker familie !

Na een zetting komt een vreemde man binnen en gaat zitten aan de toog bij vinkenier Leon die een vogel heeft van 700 en meer . Ze gaan in gesprek en Berten bierkaartje tekent en zet zijn oren open . Hij hoort getallen uitspreken die geen liedjes zijn maar Belgische frankskes , met veel nullen !

Leon blijft steeds van 'NEE' met zijn hoofd schudden en na een tijd verlaat de man met de dikke portefeuille het café , voor hij de deur toetrekt roept hij Leon toe : “ *dat ik u nooit zie in Overschelde met uwen vogel want dan gade wa mee maken* “! Berten heeft getekend en geschreven en stopt de kaartjes in zijn vestzak bij de andere van de afgelopen week .

Dinsdagvoormiddag om 10h komt Gusta , de vrouw van Leon thuis van de winkel en vind hem op zijn buik in de patatten voor dood . Zijn linker rugkant is één en al bloed , hij reageert niet meer . Meneer dokter , de champetter en pastoor worden er bij gehaald en Leon wordt naar het hospitaal in de stad gebracht meer dood dan levend . Het nieuws is vlug rond maar niemand heeft iets gezien of gehoord , van de dader geen spoor . s 'Avonds zit de champetter aan de toog samen met de vaste klanten en doet voor de tiende maal het verhaal van de moordpoging want leeft nog en ligt op de bewaking, ondervragen kon nog niet . Berten luistert aandachtig mee , neemt nota op een kaartje en gaat in alle stilte werken .



Na het vullen van de 50 brandgaten met antraciet neemt hij de bierkaartjes uit zijn zakken en legt ze gespreid op de tafel want die steekpartij laat hem niet los . Hij leest nogmaals aandachtig het relaas van de champetter en merkt daar dat er sprake is van 3 messteken links in de rug en dat er 2 vinken weg zijn , mogelijks al verkocht of gestolen ?? Hij scharrelt tussen de kaartjes en haalt er deze uit met betrekking tot de vreemde man aan de toog bij Leon . De puzzel valt beetje bij beetje in elkaar , want op een kaartje staat dat hij linkshandig zijn pint dronk , een groot zakmes gebruikte om het topke van een dikke sigaar af te snijden en kwaad het café verliet . Hij is volgens

Berten de aanvaller en afkomstig van Overschelde want zo staat het opgeschreven .



Na zijn dienst om 06h stopt hij een brief in de bus van de champetter samen met het kaartje met de karikatuur van de onbekende man . Hij raadt hem aan de zondag naar Overschelde te gaan naar de zetting ..... . De champetter speekt af met zijn collega en samen verschijnen ze op 9h30 in de reke met het kaartje in de hand . EN JA , hij zit er bij , alles klopt , tekent linkshandig , rookt een dikke sigaar en de gelijkenis is treffend .

Hij wordt om 10h in de boeien geslagen , geeft geen weerstand en legt bekentenissen af . Hij is een ‘ marchand’ die geweld niet schuwt en geen NEE aanvaard . Hij heeft Leon in de rug aangevallen , 3 maal gestoken , twee vinken mee genomen en gevlucht langs het boske achter de lochting van Leon . De vinken stonden klaar op zijn zolder voor de verkoop .... ZAAK OPGELOST !

De champetter is de held maar ook eerlijk en betreft Berten in zijn hulde . Maar Berten houdt daar niet van en kruipt terug in zijn hoek met zijn kaartjes, een paar weken later is ook Leon terug op post .



Toen Berten later naar het rusthuis ging gaf hij al zijn kaartjes aan de voorzitter die deze met een karikatuur op tegen een muur in het lokaal hing ,

meer dan 100 . Nu hangen deze daar nog , wel wat vergeeld maar op iedere zetting zijn ze het thema van de verhalen over de tijd van toen tussen pot en pint .

WAAR ? ....

Ha ja , ge weet wat ze in Gent zingen hé : “ veur nen frank meugde mein mozeke nen kier zien ..... “ wel voor nen euro geef ik het adres , hoho .

Lucien van GENT